

[Peder Jakobsen.]

I øvrigt vil jeg gerne paa mit Partis Vegne udtale, at vi med Hensyn til Ægproduktionen som med Hensyn til anden Landbrugsproduktion gaar ind for en effektiv Kvalitetsbetaling og gerne ser, at Kvaliteten højnes saa meget som muligt. Det vil sikkert ogsaa i Fremtiden være den bedste Reklame for vore Produkter. Men hvad angaar Statshandelen og hele den Centralisation, vi er inde i i Øjeblikket, vil jeg gerne sige til Ministeren: Læg nu ikke Statshandelen mere fast, end at den, saa snart Forholdene tillader det, kan lægges over i de gamle Baner igen, saaledes at Ansvarret kan følge med lige fra Producenten til Forbrugeren. Jeg vil tro, at det afgjort er den bedste Form for Handel.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Behandling i Udvalg.

Laurits Hansen: Det er vel kun rimeligt, at man tager Æggene med, naar man behandler Landbrugseksportvarerne. Vi vil altid forlange at faa en god Pris for Varerne, og saa maa vi ogsaa producere første Klasses Varer, eller det man her i Loven kalder prima. Jeg kan derfor godt gaa ind for en hel Del af det, der er foreslaaet i Lovforslaget, og jeg maa sige, at jeg særlig er glad for, at det i væsentlig Grad tager Sigte paa at forbedre Muligheden for at faa friske Æg paa Hjemmemarkedet. I de senere Aar er alle mulige sekunda Varer blevet solgt herhjemme, uden at der er sket Fradrag i Producentens Pris, som der burde have været.

Jeg er Tilhænger af, at vi faar en Kvalitetsbetaling, og jeg kan godt gaa med til, at vi først faar Betalingen den paafølgende Uge efter Æggenes Aflevering, saadan at Ægpakkerne inden har faaet Lejlighed til at sortere Æggene i de Klasser, de bør være i, men paa den anden Side vil jeg gerne fremhæve her, at saa maa vi, der producerer Æggene, ogsaa være sikre paa, at Æggene bliver opsamlet hver Uge, for hvis ikke Ægsamlerne kommer og henter dem, saa er Producenterne dog lovlige undskyldt, hvis de ikke leverer prima Æg.

Da Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, skal jeg nøjes med at give vor Tilslutning til den videre Behandling.

Aage Fogh: Efter al den Tillid, der er vist den højtærede Landbrugsminister, dels direkte ved Lovforslaget og dels af de Ordførere, der allerede har haft Ordet, er jeg

næsten ked af at skulle komme med et Par lidt kritiske Bemærkninger.

Jeg er ganske enig i, at det er overordentlig vigtigt, at vi gør, hvad der er muligt, for at sikre Kvaliteten af vore Æg. Jeg tror ogsaa, det er nødvendigt, naar det gælder Eksporten, at man paa visse Omraader skærper den Lovgivning, vi har haft hidtil, men det forekommer mig, at man med Hensyn til Salg paa Hjemmemarkedet i hvert Fald i en vis Udstrækning er gaaet lidt ud over det rimelige, naar det, saa vidt jeg forstaa Lovforslaget, vil blive saadan i Fremtiden, at enhver Landsbykøbmand skal være autoriseret og skal betale Afgift, hvis han vil have Lov at købe Æg fra nogle af sine Kunder og sælge dem til andre.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om der ikke skulde være Mulighed for at finde en lidt lempeligere Udformning af det Punkt. Det er jo i udpræget Grad en Bemyndigelseslov. Jeg tror ikke, der er en Paragraf og næsten ikke et Stykke i de forskellige Paragraffer, der ikke bemyndiger Ministeren til enten det ene eller det andet paa Æghandelens eller Fjerkræavlens Omraade.

Jeg vil i den Forbindelse opholde mig noget ved § 10. § 10 er den, der berettiger den højtærede Landbrugsminister til at lade nedsætte et Udvalg, som igen skal træffe Bestemmelser om, hvilke Rugerier der maa fremstille Kyllinger, og det vil udtrykt paa en anden Maade sige, at man her for Hønsenes Vedkommende gennemfører en tvungen Kaaring. Det er maaske lidt stærkt at sige det paa den Maade, at for Fremtiden skal den højtærede Minister godkende enhver Hane, der skal bruges her i Landet, men det er i hvert Fald stærkt i Retning deraf. Jeg kan ikke se, at det er hverken rigtigt eller klogt. Jeg synes, det maa overlades til Organisationerne. De er jo stærke. Baade Landboforeningerne og Husmandsforeningerne og Fjerkræavlereforeningerne, som repræsenterer Ægproducenterne, er stærke Organisationer, som maatte kunne klare dette Problem, hvis de tilrettelægger det paa en fornuftig Maade, og de maatte kunne ordne det Forhold paa en saadan Maade, at hver eneste Producent her i Landet kunde sikre sig Kyllinger fra gode Rugerier, hvis de selv vil bære sig fornuftigt ad, og skulde der være enkelte, der ikke vil bære sig fornuftigt ad i det praktiske Arbejde, saa burde det vel ikke ligefrem være forbudt ved Lov, at den enkelte kunde lade sig snyde. Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister enten at lade § 10